

"Brief van een moeder aan haar zoon die ze nooit gezien heeft (2)"

Brief van een moeder aan haar zoon die ze nooit gezien heeft (deel 2)

Juli 2002 ontving ik een brief van mijn biologische moeder, die mij in samenwerking met de vader nog voor mijn tweede levensjaar weg gaven aan de verbitterde grootouders, waar ik op groeide in een sfeer van haat, agressie en verbittering.

De vader zag ik zelden en mijn moeder een maal per jaar een uurtje op mijn verjaardag. Ze vond het een "opgave" om te komen. Haar drie kinderen had ze nooit gewild, beweerde ze elke keer. Belangstelling toonde ze nooit. Ik weet nog dat ik een keer vroeg: "Wie is die Mevrouw? Moet ik U tegen haar zeggen?"

De brief (deel 2):

Voorthuizen 2-12-04

L.S. van der Wal

Moeder: Jammer dat jij zo met je destructieve aard alles kapot maakt en alle mensen om je heen zwaar beledigt door je bestaan alleen al, ook degenen die zo goed voor jou geweest zijn om je op te vangen als peuter en niet in een weeshuis lieten verkommeren, en dat van der Wal, was misschien nog het beste voor je geweest.

Deze mevrouw heeft zich op geen enkele manier iets gelegen laten liggen aan mij, kent mij niet, heeft mij nooit ontmoet en stond mij moeiteloos af aan mijn grootouders als peuter. De brief die zij stuurde in 2002 vergaat van de haat. Een merkwaardig document van een vrouw die niet in ziet hoe zij gefaald heeft. Ze vergeet erbij te vermelden dat ze in 1952 en het jaar daarna poogde met Pro Juventute en mijn biologische vader mij, mijn zusje en broertje in, zoals zij verklaarden, via de rechtbank in de slechtste weeshuizen te krijgen, afzonderlijk van elkaar. Het is de eerste rechtszaak die zij verloren tegen hun kinderen en zijn daarmee door gegaan tot 1963 en verloren ook alle rechtszaken, die zij verder aan spanden.

De vader heeft toen met diverse immorele chantage pogingen van mijn grootvader grote sommen geld geëist, dan zou hij mij, mijn broertje en zusje met rust laten. De grootvader dreigde hem uit de ouderlijke macht te laten ontzetten in 1954 en heeft toen betaald op voorwaarde dat hij zich nergens meer mee zou bemoeien. De vader en moeder, al in 1950 gescheiden, hielden zich hier niet aan en spanden in 1961 en

1963 rechtszaken aan tegen de grootouders om alsnog plaatsing in tehuizen af te dwingen. Ik was toen al 19 jaar. Ook deze rechtszaken verloren zij.

Moeder: Je was de oogappel van je grootouders, van der Wal. Opa had geld gereserveerd voor een ingenieurstudie, hij wilde dat je ingenieur of scheikundige zou worden en heeft je in alles gestimuleerd door je naar het Vossius gymnasium te sturen waar je zoals gebruikelijk in jouw geval mislukte.

Ik wilde helemaal geen ingenieur of scheikundige worden. Mijn belangstelling was gericht op creativiteit en al in de vierde klas van de lagere school wilde ik naar de Werkschuit in Amsterdam om te leren schilderen en boetseren. Het werd mij verboden. Mijn grootvader hoefde geen geld te reserveren; hij was multi miljonair.

Uiteindelijk heeft jouw grootvader jou met behulp van de politie de villa in Heemstede uit laten zetten in 1967 door een commissaris die bij de Velsers affaire betrokken was en niets moest hebben van langharig werkschuw tuig, want dat ben je tot op de dag van vandaag altijd gebleven, van der Wal, dat weet jij zelf heel goed. Je wilde niet werken, van der Wal. Je hebt de maatschappij uit gevreten.

Ik ben nooit de villa te Heemstede uitgezet door mijn grootvader, noch door de politie in 1967. Mijn grootvader was toen al een jaar overleden. Ik zat in het laatste jaar van de kweekschool. Lang haar had ik niet. Ik kreeg geen zakgeld het laatste jaar omdat mijn grootmoeder, waar ik bij in huis was, multi miljonair, beweerde dat ze een arme weduwe was en het geld maar bij mijn vader moest gaan halen, die echter ook weigerde.

“Ga maar een baan als nachtwacht nemen, net als de grote Rembrandt” zei hij spottend en lachte me uit.

“Rembrandt was geen nachtwacht”, zei ik terug

“Han van S. is student en die werkt er ook bij, die is tegen rijkeluijongetjes uit Heemstede zoals jij en verder kun je opsodemieteren. Ga werken en anders ben je voor mij een klootzak!”

Ik wierp tegen dat een student een paar uur college had per week. Ik zat elke dag op school van 8.15 tot 5 uur en had daarna een grote hoeveelheid aan studie werk te doen. Het was normaal in die tijd dat een leerling van de hoofdakte elke dag tot twaalf uur 's avonds studeerde. Mijn kweekschool leverde promovendi op en één hoogleraar. Het zegt genoeg over het hoge peil van de studie. Velen gingen door naar de universiteit.

Om nog enige inkomsten te hebben verkocht ik mijn honderden LP's bij Concerto in Amsterdam, mijn bandrecorder, radio, pick up en bijna al mijn boeken.

Ik wist heel zeker dat er een tijd zou komen dat ik al die LP's waaronder zeldzame Blues Labels terug zou kunnen kopen. En zo geschiedde.

Moeder: Toen ik jou zogenaamde artistieke schrijfsels bij jouw zogenaamde tentoonstellingen aan een corrector van de Voorthuizense Courant, die lid is van mijn parochie, liet lezen, verklaarde hij jou voor een crimineel en een gek, van der Wal. Hij zei mij letterlijk: “Dit is nou typisch het verhaal van een psychiatrische patiënt van een gesloten afdeling in een inrichting, het is onmogelijk dat hij vrij rond loopt, het moet een psychopaat wezen, hij heeft religieuze, geestelijke, emotionele en seksuele problemen die hem boven het hoofd groeien en tot een gevaarlijk, explosief mens maken. Het moet iemand zijn die geen relatie in stand kan houden zo gestoord als hij is. Ik moet hier uit concluderen dat hij waarschijnlijk TBS heeft of langdurig heeft gehad. Ik heb uit de krant genoeg over dit soort gevallen te lezen om een diagnose te kunnen stellen. Deze man is een gevaar voor zijn omgeving en voor zichzelf”.

In welke milieus, van der Wal, ontmoet jij die naar bunzings stinkende vrouwen waar je je hart aan op haalt? Wat zijn dat voor kennissen? Ook allemaal ongewassen artiesten zoals jij?

Wat betreft je voortdurende pornografische uitingen, je gore taal, je aantijgingen tegen vrouwen in het algemeen het volgende citaat van een groot schrijver:

“Ehret die Frauen, Sie flechten und weben himmlische Rosen ins irdische Leben”

Wat heb jij geboft van der Wal, dat je door je giftige schrijfsels nooit door iemand stevig aangepakt bent en op je bek geslagen. Ben je soms voor justitie of de belastingen naar het buitenland gevlucht op laf hartige wijze?

Zou je al je leugens over mij ooit ergens publiceren dan krijg je een levensgroot juridisch probleem!

Een corrector van een dorpskrant uit Voorthuizen en braaf lid van de RK kerk die zijn leke diagnose denkt te kunnen stellen op afstand? Hij schat mij hoog in. Een gevaar voor mijn omgeving! Dat hoor ik graag. Geen relatie in stand kunnen houden, zegt deze humorist van een parochie? Ik ben meer dan 40 jaar gehuwd.

Ik ga niet om met vrouwen die naar bunzings ruiken. Gevlucht naar het buitenland? Een romantische gedachte.